

LÁ THƯ MỤC VỤ

Bây giờ là thời đại của kỹ thuật số, nên muốn có hình ảnh để lưu trữ hồ sơ hay giữ làm kỷ niệm không vất vả như trước kia. Ngày nay điện thoại thông minh và computer là nơi cất giữ hình ảnh của chúng ta. Trước đây thì không như vậy. Nếu có máy chụp hình thì lại phải đi mua một cuộn phim bỏ vào máy. Mỗi cuộn phim thường chụp được 24 hoặc 36 tấm hình. Sau khi hết phim mở máy ra, lấy cuộn phim đã chụp mang ra tiệm chụp hình nhờ họ “tráng phim” cho, rồi xem muốn “rửa” tấm nào thì bảo họ rửa cho.

Tôi có một số kiến thức sơ sài về kỹ thuật tráng phim và rửa hình nhờ năm lớp 7 ở Tiểu Chủng Viện Châu Đốc, được một thầy giúp chủng viện năm đó nhờ phụ giúp thầy làm trong phòng tối dưới gầm cầu thang của khu nhà chính. Gọi là phòng tối vì nó rất tối, chỉ có một ngọn đèn màu đỏ để có thể nhìn thấy các dụng cụ và phim ảnh cần rọi hình thôi. Trong các tiệm chụp hình trước đây bao giờ cũng có một phòng tối như vậy. Phải tối vì nếu ánh sáng rọi vào cuộn phim thì nó bị cháy đen thui kể như bỏ. Cả giấy in hình cũng vậy, nếu bị ánh sáng rọi vào nó cũng đen thui phải vứt đi thôi. Đèn màu đỏ không làm hư phim và giấy ảnh, mà vẫn đủ ánh sáng để thấy đường mà thao tác các giai đoạn cần thiết.

Giai đoạn đầu tiên là kéo phim từ hộp tròn đựng nó ra rồi nhúng nó vào chậu nước đựng hóa chất. Sau một lúc thì âm bản của các tấm hình từ từ hiện ra. Chỗ sáng chỗ tối lờ mờ. Rồi treo cuộn phim đã tráng lên giấy phơi và giữ nó bằng một cái kẹp nhỏ như phơi quần áo. Thường là phải máy tiếng cuộn phim mới khô hẳn để có thể an toàn cầm cắt nó ra từng đoạn để rửa hình. Giai đoạn hai là để âm bản các tấm hình mình muốn ‘rửa’ vào nơi rọi hình. Ngọn đèn rọi này là một thấu kính có thể điều chỉnh rọi lớn ra hay thu nhỏ lại cỡ hình mình muốn có. Sau đó đặt giấy hình bên dưới đèn rọi được che bằng miếng giấy kính màu đỏ. Điều chỉnh đúng vị trí của tấm hình lờ mờ bên dưới cho chính xác, sau đó mở tấm kính màu đỏ ra và ánh sáng ngọn đèn trắng rọi qua tấm phim chiếu xuống tấm giấy ảnh. Lúc ấy tấm giấy vẫn là tấm giấy trắng, không hình ảnh, không màu sắc. Sau đó nhúng tấm giấy đã được rọi vào thau đựng nước thuốc và từ từ hình ảnh và màu sắc bắt đầu hiện lên trên tấm giấy đó. Một lúc sau lấy tấm ảnh ra đem phơi hoặc đặt trên máy sấy cho khô là có một tấm hình đem trưng hay bỏ trong album để giữ làm kỷ niệm.

Biến cố Phục sinh của Chúa Giêsu cũng là ánh sáng rọi trên tấm ảnh của cuộc đời Ngài và làm cho những biến cố không có gì đặc biệt trong ba mươi ba năm trước đó trở nên sống động và có ý nghĩa. Các tông đồ và các môn đệ cũng nhờ ánh sáng của biến cố Phục Sinh mà hiểu được tất cả những hành động và lời giảng dạy của Ngài mà trước đó họ không thể hiểu, nhất là biến cố gần nhất là cuộc thương khó và cái chết vô nghĩa không thể hiểu được của Thầy.

Cuộc đời của chúng ta cũng vậy, nếu không có ánh sáng Phục Sinh chiếu vào thì nó cũng chỉ là một mớ hỗn mang, một chòm những sự kiện vô nghĩa nếu không muốn nói là phi lý như một phim âm bản. Nhưng nếu chúng ta nhìn cuộc đời chúng ta dưới ánh sáng Phục Sinh, tức ánh sáng đức tin, thì những biến cố lớn nhỏ của đời mình cũng hiện ra rõ ràng và có ý nghĩa. Những điểm tối của khổ đau, thất bại quá khứ sẽ trở thành hình ảnh rõ ràng nổi bật trên bức chân dung cuộc đời hạnh phúc hiện tại. Có ánh sáng Phục Sinh soi đường, thì dù chúng ta đang nằm trong vùng tối dày đặc của cay đắng và đau khổ, đặc biệt khi nó có vẻ như không có một hy vọng gì cho một khởi đầu mới, chúng ta vẫn biết rằng ánh sáng sẽ xé tan bóng tối, chân lý sẽ chiến thắng sai lầm, sự thiện sẽ chiến thắng cái ác, và sự sống sẽ vượt qua sự chết.

Hơn nữa, nếu không có ánh sáng Phục Sinh thì cuộc sống ở dương gian này thật vô nghĩa và bất công. Thật vậy, người giàu kẻ nghèo, người sang kẻ hèn, người thánh thiện đạo đức và kẻ gian ác bất lương rồi cũng sẽ bằng nhau trước cái chết, nếu chết là hết. Nhưng với ánh sáng Phục Sinh thì tất cả đều chuyển biến và thay đổi, tất cả đều mang một giá trị và ý nghĩa. Chết không phải là hết mà là lúc chúng ta nhìn ra chân dung đích thực của chính mình, vì lúc đó chúng ta được nhìn thấy Đấng đã dựng nên chúng ta giống hình ảnh Ngài. Lúc đó, chúng ta trở về với nguồn ánh sáng chói lọi của vinh quang Thiên Chúa, vinh quang mà Đức Kitô đã mang lại cho chúng ta bằng cái chết đau thương của Ngài trên thập giá.

Đức Kitô đã làm cuộc vượt qua của Ngài bằng việc đi đến cùng con đường thập giá. Ngài đã vượt qua cái chết để đến sự sống. Do đó, nếu chúng ta muốn tìm được sự sống đích thực và có ý nghĩa, chúng ta cũng phải làm lấy ‘cuộc vượt qua’ của chính mình bằng việc vác thập giá mình hằng ngày mà theo Chúa, để chết đi cho con người cũ, thì chúng ta mới được sống lại trong đời sống mới cùng với Đức Kitô. Vì chỉ khi dám vượt qua cái chết cho chính mình, chúng ta mới có thể thấy được ánh sáng Phục Sinh chiếu soi rạng ngời trên đời mình như vinh quang của Thiên Chúa chiếu soi rạng ngời trên gương mặt của Đức Kitô.